deinde orantem. deinde ſpo-
tas texẽtem. ⁊ iteꝝ oracõi va
cãtem ⁊ ſic facere anthonium
iubentem cõ͠n accidiam. Ter
tiũ eſt ut cum ſentit triſtitiam
accidie quis interdũ q̄rat bo
nã ſocietatẽ cũ q̄ veriſiſiter ſo
lum de deo ⁊ licitis tractet lete
Exẽplũ in vitaſpatꝝ vbi ſepe
illud fecerũt. In cui⁹ figura le
gitur exo. xvij. q̄ ioſue pug
nante cõtra amalech. orabat
moyſes leuãs manus ad deũ
cui⁹ man⁹ erãt graues. ſ3 hur
⁊ aaron ſuſtẽtabãt man⁹ ei⁹
ex vtraq3 parte. Quartũ ut hõ
ſe cogat ad exercitiũ ſpũaliũ
que faſtidit. Nã habitus dele
ctabilis non niſi ꝑ actus inter
dũ triſtes multiplicatos acq̄
ritur ex. ij. ethicoꝝ. Quĩtũ ut cũ
magno conatu q̄s mẽoretur
dei tot beneficia ⁊ ſic ſcõꝝ ps. Re
nuit conſolari aĩa mea credat
q̄d ſeq̄tur. memor fui dei ⁊ de
lectatus ſum. oportꝫ autẽ hũc
conatũ magnũ eſſe q̄ꝛ homo i
triſtitia cõſtitutus difficulter
talibus immoratur. Sextũ ẽ
excluſio ꝑ poſſe triũ radicũ ac
cidie in p̄ncipio capituli poſi
taꝝ In cui⁹ figura dicit̃ leuit̃.
.vi. Ignis in altari meo ſemꝑ
ardebit quẽ nutriet ſacerdos ſb
iitiens ligna mane ꝑ ſingulos
dies. Septimũ eſt cõſideracõ
pene iferni ⁊ purgatorij ⁊ bea
titudinis q̄ expectamus ſcd̃m
noſtꝝ meritũ vel demeritũ. Vñ
in vitaſpatꝝ. quidã pater cõ
queſt⁹ eſt pr̃i achilli accidiã
R̃ndit alter ideo pateris q̄ꝛ nõ
dum vidiſti requiẽ celi nec pe
nam inferni. Octauũ ⁊ ſumũ
remediũ dei gratia ẽ ps. Viã
mãdatorum tuorũ cucurri cũ
dilataſti cor meũ. vnde i canti.
Trahe me poſt te curremus in
odore vngẽtorꝝ tuorꝝ Cã. i. ps.
Erraui ſicut ouis q̄ periit ⁊c̃

¶ Capitulũ. xxi.

Sexto decimo prohibe-
tur erubeſcentia xp̃m
ſequẽdi ⁊ eius doctri
nã in neceſſarijs ad ſalutẽ. vñ
luc. ix. ait. ¶ Qui me erubuerit a
⁊ meos ſmões hũc filius hoĩ
nis erubeſcꝫ cũ venerit in maie
ſtate ſua ⁊ pr̃is ⁊ ſcõꝝ ange
loꝝ idẽ ad modum erubeſcẽ
tis ſe hẽbit dicẽs. neſcio vos. ſi
cut ait virginibus fatuis math.
.xxv. ⁊ clauſa eſt ianua. Tria
ſunt hic dicẽda ⁊ videnda. Pri
mo de verecũdia ſeu erubeſcẽ
tia bõ. Secundo de mala de
quib3 dicitur Eccĩ. iiij. Eſt ꝯfu
ſio adducẽs pccĩm ⁊ ẽ ꝯfuſio
gratiam ⁊ gloriã adducens
Tercĩo de remedijs male eru
beſcẽtie. ¶ Quãtũ ad. i. nõndũ b
ſcd̃m thõ. 2. 2. q. cxliij. q̄ vẽ
cũdia eſt timor de actu expro
brabili facto vel fiendo. Dicit̃

p̄mo ti̇ṁoꝛ q̄ eſt reſpectu ardui̇
poſſibilis reſpectu cuius nō eſt
triſticia· Ex quo patet ꝙ perfe
cti nō erubeſcūt facilit̄ de futu
ris malis ꝑpetrabilibꝫ· qꝛ non
apphendunt mala opa̍ ut diffi
culter ab eis mediāte grā vita
bilia Itē patet ꝙ malitioſi nō
ſunt verecūdi quia ex habitu
facilia putant mala· dicitur de
actu turpi in quo includitur
cogitacō· verbum· vl' obmiſſio
turpis · Dicitur turpis ſeu ex
probrābilis· Sed que ſūt tur
pia exprobrabilia ſeu inhone
ſta· Reſpō ꝙ nuditas corporis
in adulto reſpectu alterius Itē
diſcoopertura mēbri immūdi pu
ta genitaliū poſteriorum ⁊ vbe
rū· Ex quo patꝫ q̄ꝙ male faciāt
veſtes curtas portātes quo ad
viros· ⁊ vbera̍ nudātes quo ad
muliēs· ⁊ tunicas leuātes ſine
cauſa· Racō iſtoꝝ eſt· quia a
natura talia verent̄ ut dicit bea
tus aug9· li· de ciuitate dei cōtra
dyogenē· Item omne peccatū
ē erubeſcibile p̄cipue tn̄ luxurie
furti ſeu ſubtractōnis alieni bo
ni· ⁊ mēdatij de quibus inter
cetera̍ dicitur ecc̄· xli· Erubeſcitē
a patre ⁊ matre de fornicacōe
Et a p̄ſidente ⁊ potente de men
dacō· Et a principe ⁊ a duce de
c delicto· Qd aūt turpe ſit oē
peccatum patet tripliciter· Pri
mo quia peccatū nuditatem fe
cit erubeſcibilē· Nā gen̄e· ij· &
Erāt vterqꝫ nudus Adam ſcili
cet ⁊ vxoꝛ eius· ⁊ non erubeſce
bant· racio quia nullum pecca
tū fecerant ⁊ futurū faciliter vi
tare poterāt· Interī enī ꝙ mēs
ſuperiori obediebat creatori q̄c
quid infra mentem erat ut mē
bra corporis ⁊ etiam beſtie hoī
obediebant· Sed eo ipſo quo
homo deo inobediens fuit· obe
diencia multorum hoī eſt ſbtrā
cta Ideo geneſ· iij· dicitur poſt
q̄ꝙ ambo de fructu vetito guſta
uerūt· aperti ſunt oculi amboꝝ
videlicꝫ experiētiam habēdo ꝙ
malum prius mēte nouerunt
Cumqꝫ cognouiſſent ſe eē nu
dos conſuerūt folia ficus ⁊ fece
runt ſibi perizomata· plura ibi
de verecundia videlicꝫ ꝙ ad vo
cem dei fugerunt qn̄ deus que
ſiuit adā vbi es· ꝙ deus ait q̄s
iudicauit ⁊c̄· Secūdo cum d
erubeſcentia ſit fuga rei turpis
et peccatū ſit opus dyaboli cō
tra naturā pmo eo remoto oia
decētia forēt oſtat pcc̄m eē ma
xime erubeſcibile et qd̄ pl9 ē in
ei9 opacōe alia erubeſcibilia nō
ſūt teſte greg̃· dicēte de maria
magdalena qꝛ ſemetipām gui
ter intus erubeſcebat nihil eſſe
credidit qd̄ verecūdaretur fo
ris· Tercō erubeſcētia ē reſpcu
immūdoꝝ ſed in opacōne pcā
alia immūda mūda ſunt· vnde

math. xv. Que de ore ꝓcedunt
de corde exeūt ⁊ ea coinq̄nant
hoīem. de corde eni exeūt cogi
tacōes male. homicidia. adul
teria. fornicacōes. furta. falſa
teſtimonia. blaſphemie hec ſūt
q̄ coinquināt hominē ps. Cor
rupti ſunt ⁊ abhomiabiles fa
cti ſunt ſcȝ iniquī. Dicitur ſcd̄o
vel ſc̄do qꝛ plura fecim⁹ q̄ eru
beſcere debemus ⁊ neſcim⁹ an
de facto luere coram deo habe
amus. Pluā etiā ſūt que ꝑpetr̄
e re poſſem⁹ turpia. ¶ Notādū
.ij. ſcd̄ꝫ thō. vbi prius a phm
.ij. a .iiij. ethicorū. qꝛ verecun
dia q̄uis non ſit virtus eo qꝛ
virtus dic̄. ꝑfectionē habitꝰ
perfectus aūt vir non timȝ ali
quid ut futurꝫ arduū poſſibile
vel difficulter vitabile. Sed
ꝓpter habitū facilit̄ vitabile
turpe. Tn̄ verecūdia eſt bonū
q̄d a laudabilis paſſio a ha
bitus cōſilis eius acquiri pōt
Laudabilis in quā quītuplici
racōe. Primo qꝛ frenū ē ſenſua
litatis q̄d dum quis hꝫ a mul
tis malis ꝑſeruatur actibus ⁊
ſpes eſt de eius correctiōe. vn̄
quid̄ phus dicit. Erubuit res
ſalua eſt. Secūdo eſt ornamē
tū precoſum quo decoratur iu
uētus ⁊ muliebris ſexus. vnde
ecc̄i. vij. Gratia verecūdie eiꝰ
ſcȝ mulieris ſenſate ⁊ bone ſup
aurꝫ. Tercō eſt oculus quidā
mētis oſtēdens opus de quo
quis verecūdatur eē examinā
dum an bonū ⁊ tūc erubeſcētia
eſt expellēda. ſi malum tūc eſt
dimittēda ſcd̄ꝫ illud math. vi.
Si oculus tuus nequā fuerit
totum corp⁹ tuū tenebroſum
erit. Q̄rto eſt ꝓuilegiū hūane
cōdicōis i hac vita quo carēt
oīa aīalia irrationalia. qꝛ nul
lū eorꝫ verecūdatur ꝓprie. qꝛ
turpe nō ꝑcipit ut pꝫ in eorū
actib⁹. Quīto gratiā a deo me
retur. vnde gene. ix. Sem ve
recūd⁹ bn̄dicitur ⁊ cham ma
ledicitur. Et luce. i. Ad ingreſ
ſum angeli maria verecūda ⁊
timida audiuit. ne timeas ma
ria. inueniſti gratiā apud dn̄m
¶ Quo contra quīq̄ȝ mala in f
currūt inuerecūdi ꝑ oppoſitum
q̄ facilit̄ cōſiderare potes. vnde
iere. iij. Frons meretricis facta
ē tibi noluiſti erubeſcere Item
ibidem. vi. cōfuſione non ſunt
confuſi ⁊ erubeſcere neſcierūt
Tercō nōndum qꝛ verecūdia
que etiā nō eſt pcc̄m reperitur
in multis. Primo in perfectis ⁊
ſenibus q̄ ad habitum multum
⁊ parꝫ quo ad actū quia non
apphendūt turpia ut poſſibi
lia ſibi a difficulter euaſibilia
Sȝ tamē ſūt ſic diſpoſiti ut ſi
in eis eſſꝫ aliq̄d turpe de hoc ve
recūdarentur ut dic̄. phs. iiij.
ethicorꝫ. Secundo reperitur

plus in mediocriter bonis. quia
in eis eſt aliquid de amore boni
attamen nō ſunt totaliter im
munes a malo. Tertio plus re
periēdum eſt de verecundia in
feminis. Quarto plus in virgi
nibus adultis. Quinto maxime
in iuuenib; vtriuſq; ſex⁹ poſt
q̄ venerit ad vſum racōis. Ve
recūdia aūt carent qui ſunt in
patria. Item vſu racōnis carē
tes in via Adā et eua caruerūt
in paradiſo. Et malicōſi qui ni
hil apphendūt ut turpe nec ma
lum timent. Eſt pterea triplex
verecūdia. quedam naturalis
vſum racōis pueniēs ſicut alie
paſſiones. Alia eſt materia me
rēdi ut iſta que inſurgit racōe
infamie innocentis. Tertia eſt
meritoria et ſatiſfactoria ut iſta
quam habem⁹ in cōfitendo pec
cata. vnde bern̄. Quantum diſ
plicet deo impudicitia peccatoris
tātum placz deo erubeſcēcia pe
g nitētis. Quo ad. ij. principa
le nōndum q̄ ſcdm tho. vbi ſu
pra Mala verecundia ē timor
inordinatus de actu nō vere ſʒ
apparent' exprobrabili ſeu tur
pi facto vel fiendo. p cui⁹ decla
racōe aduertendū. cum timor
ſit de eſſencia verecundie q̄ tū
ad ppoſitum ſufficit timor vel
metus qui ſcdʒ tho. in. iiij. diſ.
xxix. eſt inſtātis vel futuri peri
culi cauſa mentis trepidacō Et

eſt duplex metus quidam qui
cadit in conſtātem virum. alius
qui non cadit in cōſtātem virū.
Cōſtās enī pprie ē virtuoſus
et incōſtans vicōſus. met⁹ aūt
cadens in conſtantem virū eſt
quando min⁹ malum ſuſtinen
dū cogitur metu maioris mali
hic timor cadit in cōſtātem vi
rum. Cui⁹ racō eſt. quia ſcdm
phm. ij. ethicor. cōſtans et vir
tuoſus eſt menſurā omniū ope
rū ſuorū. Scit enim quid fu
giēdū et q̄d faciendum ſit. Id
circo eligit magis ſuſtinē mi
n⁹ malum q̄ maius malum inci
dere vbi vnum fieri oportet. Et
differt conſtans ab icōnſtāti
dupliciter. Primo electōne. q̄r
eligit quodcūq; malum pene
pati puta priuacōnem bonorū
exteriorum fame vel vite q̄ pec
care de quo dic̄. anſel. lib. cur
deus homo. q̄ p infinitis mū
dis ſaluandis ſcʒ corporaliter
nō eſſet omittēdum peccatum
Incōſtās aūt et vicōſus eligit
poci⁹ ſubiē mai⁹ malum puta
peccatū pter delectacōem an
nexam q̄ vitaē min⁹ malū. pu
ta perdere tēporalia. nam mini
mū peccatū eſt maius malū q̄
maximum malum pene ſit ma
lum Alia differencia eſt q̄ tū
ad eſtimacōeʒ periculi vel pene
imminētis q̄r cōſtās nō cogitur
niſi forti et pbabili eſtimacōe

Incõſtãs aũt ꝑ levi eſtimacõ
ne ⁊ fugit quodãmõ nemie ꝑ
h ſequẽte. ¶ Eſt aũt q̃druplex
metus q̃ cadit in cõſtãtẽ virũ
Primꝰ ẽ metus mortis ab eo
q̃ intẽdit ⁊ põt occidere. Secũ
dus ẽ gũis cruciatus corporis
puta verberacõ. torſio. incarce
racõ ⁊ huiuſmoi. Tertiꝰ ẽ me
tus ſtupri qui bonis viris ma
ior q̃ꝫ mortis eẽ debet. Itẽ ſi q̃s
dedit aliquid ne ſtuprũ patia
tur vir vł mulier Quartus ſer
uitutis metus Et dic̃. tho. pe.
⁊ alb. q̧ nõ differt vtrũ hec p̄
dicta quatuor fiant in pſona
ꝓpria. ſiue in pſona liberorum
ſiue vxoris Item ſi q̃s in adul
terio vel furto vel flagicõ alio
dep̄hẽſus dedit aliq̃d vł ſe ob
ligauit ad p̄dicta q̃tuor per
ſiet q̧ timuit mortẽ vel pericu
la vel vincula. Itẽ ſi dep̄hẽſus
dedit quid dep̄hẽſori vel pro
miſit ne p̄deretur. pertinet ad
quatuor p̄fata. q̧ proditus
prenoiata potuit pati Metꝰ
autẽ cadẽs in cõſtantem virũ
eſt q̃ ſit ꝑ minas verborũ. ut ni
ſi hoc feceis non habebis grãꝫ
meã vel non diligã te ⁊ filia
Etiam ſcđm legiſtas tĩor infa
mie ⁊ vexacõis nõ caderꝫ in cõ
ſtantẽ virũ ⁊ ſb quatuor p̄fa
tis q̧ talibꝫ multis modis ſb
ueniri põt. Et nõ q̧ metus ca
dit in vnum qui nõ diceretur

cadere in aliũ. Nõ ei ẽ veriſimile
regẽ tĩere debuiſſe militẽ par
uũ. ⁊ minor metus excuſat in
caſu ſeiam q̧ virũ Metus igr
cadẽs i cõſtãtem virũ facit q̧
ꝓmiſſa vel data tali metu nec
corã deo nec coram ecc̃ia tenẽt
ut mr̃imoniũ tali metu contra
ctũ ⁊ alia data vel ꝓmiſſa. Ra
cõ eſt q̧ cõſenſus in talibꝫ nõ
ẽ liber mere ſꝫ coactus. nihil er
go dedit libere. ymo metus ca
dens in cõſtãtem virũ impetrat
reſtitutionem in integrum
¶ Sed queritur vtrũ ille q̃ ꝑ i
metũ cadẽtem in cõſtãtem vi
rum cõpulſus aliquid promit
tit de tẽporalibꝫ teneatur illud
poſtmodũ adimplere Re. alb.
in. iiij. Credo q̧ vbi ẽ iuditiũ ꝑ
quod inueniri põt defenſio a iu
dicãte etiã coactus debet ſolue
re promiſſum. ⁊ cõpetit ei actio
ex lege ⁊ ex canone ⁊ iudex dꝫ
eũ reſtituere in integrum Si
aũt defectꝰ ſit iudicium puto
q̧ nõ debꝫ ſoluere ſꝫ aliquã le
uem ꝓpter cautelã facere peni
tẽtiam de promiſſo. p̄cipue ſi
fides vel iuramentum non inter
uenit. ſi aũt iuramẽtũ interuenit
dicunt multi ⁊ etiã mihi ſatis
ꝓbabile videtur eſſe ſoluendũ
Si aut nõ ſoluit ⁊ iuramẽtũ
violauit ⁊ poſtea venit ad peni
tẽtiã videtur mihi nõ eſſe cogen
dꝰ ad ſolucõeꝫ ſꝫ tm̃ ad fract

iuramēti emēdacōem· hec alb·
k ¶ Dubitatur an timor i gene
re de timore loquendo excuſʒ a
peccato· Rn̄ſio ſm thō·2·2·q·
Cxxij·ar·iiij· Timor īſtīctu hʒ
racōeʒ peccati īnq̄tum eſt con
tra ordīnē recte racōnis que eſt
regula hūanorū actuum· Re
cta aūt racō iudicat quedā ma
la magis eſſe alijs fugiēda· Et
ideo q̄cūqʒ ut refugiat mala q̄
ſcd̄m racōnem magis ſunt fu
gienda nō refugit mala q̄ ſūt
min⁹ fugienda non eſt pecca
tū· Sicut magis eſt fugiēda
mors corpōalis q̄ amiſſio reꝝ
vnde ſi quis ꝓpter timorē mor
tis latronib; promitteret aut
daret excuſaretur a pccō qd̄ in
currēt ſi ſine cauſa legittima p̄
termiſſis bonis hoībus quib⁹
magis eſſʒ dādum pccōribus
largiretur· Si aūt aliq̄s per ti
morem fugiēs mala que ſcd̄m
racōnem ſunt min⁹ fugiēda in
currat mala que ſcd̄m racōnem
ſunt magis fugiēda· nō pōt a
peccato totalit̄ excuſari· qꝛ ta
lis timor inordinat⁹ eſſʒ· Sūt
aūt timēda magis mala aīe q̄
corpis et mala corporis q̄ ex
terioꝝ rerū· Et ideo ſi quis in
currat mala aīe id ē peccata· fu
giēs mala corpoīs puta flagel
la vel mortē· aūt mala exterioꝝ
puta damnū pecunie· aut ſi ſu
ſtineat mala corporis ut vitet
dānū pecunie· nō excuſatur to
talit̄ a pccō· diminuitur tn̄ ali
quod ei⁹ peccatū quia min⁹ vo
luntariū eſt qd̄ ex tīore eagitur
Imponitur enim hoī quedā ne
ceſſitas aliquid faciendi ꝓpter
imminētem timorē ut faciat vo
luntariū mixtum ſcd̄m ph̄m·
¶ Sʒ qn̄ ē timor peccatū mo͛
le· Re·ar·iij· Timor ē peccatum
ſcd̄m q̄ eſt inordiatus prout
ſcʒ refugit q̄s qd̄ ſm racōeʒ nō
eſt fugiēdū· hec aūt inordiacō
tioris qn̄qʒ q̄dē ↄſiſtit in ſolo
appetitu ſenſitiō nō ↄmēte ex
ↄſenſu rōlis appetitus ⁊ ſic nō
eſt pccm̄ morl̄e ſʒ veiale ſolū
Qn̄qʒ vero huiuſmoi inordia
cō tioris pertigit vſqʒ ad appe
titū racōnalē qui dicitur volū
tas· que volūtas ex libero arbi
trio refugit aliq̄d non ſcd̄m ra
cōeʒ· Et talis inordiacō tioris
qn̄qʒ ē pccm̄ veiale· qn̄qʒ mo͛
le· Si ei quis ꝓpter tiorē quo
refugit quis periculum mortis
vel quodcūqʒ aliud temporale
malū ſic diſpoſit⁹ eſt ut faciat
aliqd̄ prohibitū vł pretermit
tit aliq̄d qd̄ eſt p̄ceptum in le
ge dīna talis timor eſt pccm̄
mo͛le· alioquī erit peccatum
veniale· vn̄ apoc̄·xxi· Timidis
⁊ incredulis ⁊ execratis pars
erit in ſtagno ignis ⁊ ſulfuis
qd̄ ē mors ſecūda· hec de thō·
Quicq̄d igr̄ de timore dictū

illud ad verecũdiã applicãdũ
m eſt. ¶ Ad ſciendũ q̄n verecun
dia ſit pcc̄m veniale vel mo͛tale
nõndum ſc͛dm thõ. 2. 2. q. xix.
ar. iij. et. ij. q̄ timor mundan⁹
eſt quo quis inordiate timet
amittere bõ exteriora. hũanuſ
quo quis tīet ꝓprie ꝑſone. et
pertinẽt ad vnũ timorem in re
quo quis a deo recedit ꝓpter
amorẽ creature et corpis detri
mẽtum. et timere talũ ꝑdicõ
nem. interdũ eſt naturale. inte͛
dum vitiũ. Naturale eni eſt q̄
refugit ꝓprij corpis detrimen
tũ vel etiã damnum tempalũ
rerũ. Sed q̄ hõ ꝓpter iſta re
cedit a iuſticia eſt ɔtra racõ et
naturalẽ. vñ phus. iij. ethicoꝝ
dicit q̄ quedã ſũt pecõꝝ ope
ra ad que nullo timore deb; q̄s
cogi. q2 peiꝰ ẽ huiuſmoi pccã
cõmittere q̄ꝫ penas quaſcũq3
pati. Dicitur in diffinicõne de
actu nõ vere ſed apparẽter ex
n probrabili. ¶ Vbi nõ q̄ du
plices ſunt actus. quidã vere
exprobrãbiles ut in principio
capituli patuit. Alij non vere
exprobrabiles ſ3 apud filios
huiꝰ ſeculi de quibus dicitur
iob. xij. Deridetur iuſti ſimpli
citas. Super quo greg̃. libro
.x. mor̃. ſic dic̃. Anim⁹ quippe
viri iuſti nonnunq̄ꝫ opi recto
cõſtanter innititur et tñ hũa
nis irriſionib; vrgetur. Virã

da agit et obprobria recipit
q2 ab huiꝰ mũdi ſapiẽtib; pu
ritatis virtus fatuitas credit͛
Quid nãq3 mũdo ſtulti⁹ vid͛z
q̄ꝫ mẽtem verb͛ oſtẽdere nihil
callida machinacõe ſimulare
nullas iniurijs ɔtumelias red
dere ꝑ maledicẽtib; orare pau
ꝑtatẽ q̄rere. poſſeſſa relinq̄re
rapiẽti nõ reſiſtere. percuciẽti
vnã maxillã alterã ꝑbere. ſed
qđ abhominãtur egypcij iſra
helite deo offerũt. Subditur
lãpas cõtẽpta apud cogitati
ones diuitũ id ẽ ſupborũ pa
rata ad tẽpus ſtatutũ. ¶ Itẽ o
nõndum q̄ malã verecũdiã
multi habẽt ſcđ; q̄ multiplici
ter aliqui peccãt ut in ſeptem
pccĩs capitabilib; Primo qui
dam verecũdãtur hũiles eſſe
aut in veſte. cõtra exẽplũ ioh.
baptiſte veſtiti zona pellicea
math. iij. Aut nõ querẽdo ne
ceſſaria dubia. cõtra xp̄i exẽplũ q̄
in medio doctoꝝ q̄ſiuit luc. ij.
Aut verecũdãtes q̄n nõ ſciũt
reſpondere ad quedã inutilia
ſicut homerꝰ ut refert policra
tus q̄ ꝓbleuma pediculoꝝ ſol
uere neq̄ens ꝑ triſtitia mortu
us eſt. Aut ſacramẽto reueren
tiam nõ facientes. Cõtra exem
plũ militis qui precõſe indut⁹
equũ deſcẽdit i luto genua fle
ctẽdo ad eucariſtiã ſcđm ſuã
ɔſuetudinẽ ut Ceſari⁹ refert

in ſuo dyalogo· Secūdo ſunt
alij vrecūdātes paupertatem
que eſt inſtrumētum hūilita
tis lima peccōrum ⁊ xp̄i ornat⁹
Alij celant genealogiā paupe
rū· Quo cōtra dicitur de wilh·
epō pariſieñ· qui ſcobā cū qua
pat̄ ſu⁹ piſtor fornacem pur
gare ſolebat in cameā ſua ſem
per habebat ut vider; ſe de pau
ptate eleuatū· Et yſaie.xlviij·
Ecce excoxi te ſed non quaſi ar
gētum elegi te in camino paup
tatis ꝓpt̄ me faciam ut nō blaſ
phemer gloriā meā alteri non
dabo· Tercīo alij vrētur detra
ctōnes caſtitatis· ⁊ cōtrahunt
cōtra exēpla virginū que eciā
ſanguinē effundē nō erubue
rūt vn̄ ſap·iiij· Multigena aūt
impiorꝝ multitudo nō erit vti
lis ⁊ adulterine plātacōes nō
dabūt radices altas nec ſtabi
le firmamētum collocabūt ⁊ ſi
in ramis in tpe germinauerit
infirmit̄ poſita a vēto ↄmoue
buntur ⁊ a nimietate ventorū
eradicabūtur· Quārto alij paci
entiā recuſātes vrecūdantur
irā ſopire ↄtra xp̄i verbū In pa
ciētia vr̄a poſſidebitis aīas ve
ſtras luc̄·xxi· Quīto alij vren
tur ignoſcere in ſe peccātib; cō
tra exemplū criſti qui totiens
ꝑſerti die crucifixiōis offenſuſ
omnia cōdonauit· Sexto alij
abſtinētiam vrētur ꝓpt̄ oblo

quentes ↄtra exēplū honrati pri
mo dyalogorꝝ gre·v· ubi dr̄ ꝙ i
cōuiuio carnes ↄmedere noleñ
miraculoſe piſcē obtinuit· Se
ptīo alij ex inercia ⁊ puſillani
mitate timēt morituris mortē
annūciare cōtra exēplū yſa·di
centis Ezechie diſpone domui
tue ꝙꝛ morieris tu ⁊ non viues
yſa·xxxviij· Alij vrecūdātur
infirmis obſequi criſtū fugien
tes· Alij vrecūdantur corrige
re vitia filiorꝝ āncillarꝝ ⁊ familie
Quos oēs valde terrere deberꝫ
formida hec xp̄i ſentētia luc̄·ix·
Qui me erubueit ⁊ meos ſmo
nes hūc fili⁹ hōis erubeſcet cū
venerit in maieſtate ſua ⁊c̄·
Quo ad·iij·pncipale nōn̄d p
ꝙ ad expellēdā vrecūdiā va
lent ſeptē· Primo ↄſiderac̄ xp̄i
maximā dehonoracōem in ſua
morte· nam ad feſtū paſche de
omni terra quaſi aliq̄ ihrl̄m ve
nerāt· xp̄s famoſiſſim⁹ i verbo·
facto· ⁊ v̄tute fuerat· Crux tur
piſſima fuit pena· attamē volu
it i medio latronū educi ⁊ mo
ri ⁊ nudus omino exui que om
nia alia ⁊ aliam vrecundiam
maximā incutere potuerūt At
tamē ad hebreos·xij· ꝓpoſito
ſibi gaudio ſuſtinuit crucem
confuſione contempta quare
ut ibidem dicitur Exeamus ex
tra caſtr̄ improperiū ei⁹ porta
tes· Secūdo videam⁹ exempla

ſactoꝝ qui verecūdiā poſtpo
nētes virtutib; inſudarūt. nā
heb.xi. ffide moyſes grādis fa
ctus negauit ſe eſſe filium filie
pharaonis. voluit enī magis
affligi cū populo dei q̄ tēporal'
pcc̄i habere iocūditatem. Su
ſāna magis voluit mori turpi
ter q̄ ꝯpuitatē mr̄imonialē per
dere dan. xiij. Itē act. v. Ibant
apl'i gaudētes a ꝯſpectu ꝯſilij
q̄m digni habiti ſunt cō tume
liā ꝓ nomine ihu pati. Tercō
pōderādum eſt q̄ malū ꝛ ſtul
tū ſit dimittere opera bō ex ve
recundia. nā tales faciūt ſicut
vir q̄ ꝓpter latratū canculi ca
ſtrū nō defenderz. Sic equus
qui trūcum vmbroſum formi
daret. Et ſicut vidētes recti ꝛ
ſani irriſionē cecoꝝ curuorū
ꝛ leproſoꝝ ꝛ iudicia eoꝝ fal
ſa curare nō debēt. ꝓ nihilo ei
irriſiones curāde ſūt taliū. Quo
cōtra leuit. xxvi. d'r. Terrebit
eos ſonitus folij volātis. Quā
to valet ꝯſiderāre erubeſcentiā
quā in futuro ſuſtinebūt bona
facere erubeſcentes luc. ix. Qui
me erubueit ꝛ meos ſermones
ꝛc. Quīto ſexto ꝛ ſeptimo. va
let cōſiderare tres radices vere
cūdie male ꝛ illas extirpare
Prima radix eſt amor placen
di mūdo. Sen. deſines timere
ſi ſperare deſieis. Idem nōdum
felix es ſi non turba deridet te

math. v. Bti eſtis cū maledi
xerint vobis hoīnes. Secunda
elongacō dei ab aia q2 ſi pn̄s
eſſet multū diceret quis illud
ps. Si ābulauero in medio
vmbre mortis nō timebo mala
q̄m tu mecū es dn̄e. alias time
ret. Figuā hui' ē in petro q̄ cri
ſtū ſequens a longe ter nega
uit ex timore ꝛ verecūdia. Ter
tia cauſa eſt auiditas honois
trāſitorij qui cū a falſis attri
buitur facilit' pditur. ꝛ apd
neminē vliter honor habetur
Si inquit apl'us hoībus pla
cerē xpi ſeruus non eſſem

Capitulū. xxiij.

Quia igitur ſupbie vi
tiū cauſat inobediētiā
ꝛ p̄ceptoꝝ tranſgreſ
ſionem atq3 ꝯtēptū. Idcir
co decimoſeptīo tria pn̄cipa
liter de huiuſmoi ꝓ nunc ſunt
vidēda. Primo quibus ex a
precepto ſit obediēdū. Secū
do quid ſit ꝯtēptus ꝛ q̄n mor
le pcc̄m Tercō de inobediētia
q̄n ſit mor'le peccatū. Quītum
ad. i. dubitatur an ſubdit9 te
neatur prelatis ſuis in oībus
obedire. Sz. tho. 2. 2. q. Ciiij. ar.
iv. Obediens mouetur ad im
periū precipiētis quadam ne
ceſſitate iuſtitie. pōt aūt conti
gere ex duobz q̄ ſubditus nō
teneatur ſuperiori ſuo in oībz
obedire. vno mō ꝓpter p̄ceptū